

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. Монтана, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря НИКОЛИНКА Г. А.А
като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20231630200723 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 21-0996-003007/18.12.2021г. на Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана е наложено на Т. Ц. Т., с посочен съдебен адрес в гр.София, чрез адв.Т. Г. от МАК, административно наказание - глоба в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП. Спрямо водача Т. са отнети 10 (десет) контролни точки на основание Наредба № Из-2539/12г. на МРС (в редакция преди изм. с ДВ, бр.27/24.03.2023г.).

Недоволен от наказателното постановление, жалбоподателя Т. Ц. Т. чрез адв.Т. Г. от МАК, моли да бъде отменено с наведени доводи за липса на вина от страна Т. за настъпване на ПТП. Претендират се разноси, съгласно представен списък – разноси.

Въззиваемата страна, като административно-наказващ орган Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима, но неоснователна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

На 09.12.2021г., 19:30 часа в с.Г. по ул.Х.Б. на кръстовището с ул.Ивайло, между мпс – во л.а. „ПЕЖО 206“ с рег. № xxx и л.а. „ФОЛКСВАГЕН ШАРАН“ с рег. № xxx, възникнало ПТП с материални щети.

На мястото на ПТП пристигнали дежурните мл. авто-контрольори св.Н. Д. А. и св.Ц. К. Ц.. След оглед, снемане на показания от двамата водачи участници в ПТП, и преценка на случилото се, св.Н. Д. А. съставил спрямо жалбоподателя Т. Ц. Т. АУАН Серия GA № 3007, бл. № 448118/09.12.2021г. за административно нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДВП, за това, че на 09.12.2021г. в 19:30 часа в с.Г. по ул.Х.Б. с посока на движение от с.Лехчево към с.Кобиляк управлявал л.а. „ПЕЖО 206“ с рег. № xxx, като предприел и извършил маневра изпреварване на л.а. „ФОЛКСВАГЕН ШАРАН“ с рег. № xxx без да се убеди, че движещото се пред него МПС ще промени посоката си на движение завивайки чрез завой на ляво с цел навлизане по ул.Ивайло, блъскайки другия л.а. в задната му част, с което се реализирало ПТП с материални щети. Водачът Т. е проверен за употреба на алкохол с техническо средство АЛКОТЕСТ 7510 null с фабричен № ARNA 0156, като уреда отчел 0.00 промила алкохол в издишания въздух от водача Т..

По отношение на другия водач, участник в ПТП – В. А. Б. бил съставен от св.Ц. К. Ц. също АУАН Серия GA № 3008, бл. № 529480/09.12.2021г. за това, че на 09.12.2021г. в 19:30 часа в с.Г. по ул.Х.Б. при управление на л.а. „ФОЛКСВАГЕН ШАРАН“ с рег. № xxx на кръстовището с ул.Ивайло извършва маневра завой на ляво и не се убеждава че в момента го изпреварва л.а. „ПЕЖО 206“ с рег. № xxx при което се реализира ПТП с материални щети. В хода на полицейската проверка, било установено, че водача Б. управлява мпс след употреба на алкохол 1.57 промила, установено чрез техническо средство АЛКОТЕСТ 7510 null с фабричен № ARNA 0156. Въз основа на така съставения АУАН спрямо Б. било издадено НП № 21 – 0996 – 003008/18.12.2021г. от Началник Сектор ПП към ОДМВР – Монтана за административно нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДВП, санкционирано на основание чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5 от ЗДВП.

Видно от изисканата (по искане на пълномощника на жалбоподателя) и приета по делото актуална справка за съдимост на лицето В. А. Б., по повод на установената концентрация алкохол над 1.2 на хиляда, Б. е бил признат за виновен с влязла в сила присъда (по смисъла на чл.383, ал.1 от НПК) на 04.01.2022г. по НОХД № 1473/22г. по описа на МРС за деяние по чл.343б, ал.1 от НК.

И двамата водачи, участници в процесното ПТП, не подали писмени възражения пред административно-наказващия орган.

Св.Ц. К. Ц. съставил Протокол за ПТП № 1/371550/09.12.2021г., с отразена схема на ПТП.

На базата на изготвения АУАН Серия GA № 3007, бл. № 448118/09.12.2021г. спрямо жалбоподателя Т. Ц. Т., Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана като административно-наказващ орган (АНО) намерил, че

Т. е извършил административно нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП и издал обжалваното НП прилагайки санкционната норма на чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП. На практика административно-наказващия орган приел, че е налице съвина на двамата участници в ПТП, като намерил, че основанийето за реализиране на АНО спрямо Б. е също по чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5 от ЗДвП.

По искане на жалбоподателя чрез един от пълномощните му по делото е изискана и приета преписка относно щета № 43080612103913 на ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ ЕАД гр.София, от която е видно, че собственикът ЦЕЦО Т. ПЕТРОВ на л.а. „ПЕЖО 206“ с рег. № xxx е получил застрахователно обезщетение в размер на 954.45 лева, като е отправена регресна покана до В. А. Б. за възстановяване на посочената сума.

В рамките на съдебното следствие показания дадоха – св.Н. Д. А. и св.Ц. К. Ц., които потвърждават изложените обстоятелства в АУАН.

Жалбоподателят не се явява и не излага доводи извън наведените в жалбата чрез адв.Т. Г. от МАК.

Другият участник в процесното ПТП В. А. Б. по усмотрение на съда също беше призован по делото като свидетел, но поради това, че е заминал за неопределено време извън страната да работи, съдът не успя да разпита това лице като свидетел по делото. Независимо от това, съдът счита, че делото е попълнено с необходимите доказателства, респ. е изяснено от фактическа и правна страна.

Бяха приобщени и писмените доказателства по делото (и допълнително изискани такива относно В. А. Б., другия участник в ПТП), в т.ч. съставения Протокол за ПТП № 1/371550/09.12.2021г., с отразена схема на ПТП.

След като непосредствено събра писмените и гласни доказателства, настоящия съд намира, че административно-наказващия орган не е следвало да съобразява задължението си по чл.52, ал.4 от ЗАНН, защото възражения от двамата участници в процесното ПТП не са били наведени пред него. В рамките на проведеното съдебно следствие съдът извърши разследване на възраженията на жалбоподателя Т. Ц. Т. и приобщи по делото всички писмени доказателства, които пълномощника му адв.Г. е настоял да бъдат приобщени. Съдът анализирайки всички събрани по делото доказателства - писмени и гласни, в т.ч. и съставения Протокол за ПТП № 1/371550/09.12.2021г., с отразена схема на ПТП, намира, че са налице несъмнени и безспорни данни за това че Т. Ц. Т. качеството на водач на 09.12.2021г. е извършил административно нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП, респ. управляваното от него МПС не е било единствената причина да настъпи ПТП с настъпили материални щети и по двете ППС-ва. Според настоящия съд след анализ на всички непосредствено събрани писмени и гласни доказателства, е налице съвина, респ. е доказана вината на водача Т. Ц. Т., респ. е доказано че е извършил административно нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП, което е било годно правно основание за приложение на

чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП.

Съгласно чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен: т.1.преди да подаде сигнал, да се убеди, че не го изпреварва друго пътно превозно средство и че движещото се след него пътно превозно средство или това, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво;“.

Съгласно чл.43 от ЗДвП – „Изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош, е забранено: т.2.На кръстовище на равнозначни пътища;“.

Съгласно чл.25, ал.1 от ЗДвП – „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“.

Съгласно чл.179, ал.2 от ЗДвП (Нова - ДВ, бр.43 от 2002г., изм., бр.101 от 2016г., в сила от 21.01.2017г.) – „Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление“.

Съгласно чл.179, ал.1 от ЗДвП – „Наказва се с глоба в размер 150 лв.: (доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.), т.5 – „който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, **за изпреварване** или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението;“.

Горното цитиране има за цел да онагледи доказана съвина у водача Т. Ц. Т. да настъпи процесното ПТП, имайки предвид гласните и писмени доказателства по делото, съставения Протокол за ПТП и отразена на него схема на ПТП, мястото на съприкосновението между двете ППС-ва, причинените по вид повреди на двете ППС. Настоящият съд кредитира показанията на св.А. и св.Ц., които са обективни и последователни, съответстващи на писмените доказателства по делото. Възраженията на Т. са изцяло необосновани, защото не кореспондират с другите писмени и гласни доказателства по делото, които настоящия съд кредитира, в т.ч. и с писмените доказателства относно другия участник в ПТП - В. А. Б.. Настоящият съд не изследва вината на Б. и това дали е следвало да се състави АУАН спрямо него, респ. само на него, защото това не е предмет на настоящето производство. В. А. Б. е поел вината си, санкциониран е за съвината си да

причини ПТП, наказан е и за това, че е управлявал МПС след употребата на алкохол. Това, че В. А. Б. е управлявал МПС след употреба на алкохол, по никакъв начин не се отразява на доказаното за извършено от жалбоподателя Т. административно нарушение по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП, който е извършил неправилна маневра изпреварване, при условие и че е забранено изпреварването на кръстовище на равнозначни пътища. Б. твърдял, че е бил подал сигнал за завИ.е на ляво (съгласно показанията на св.Н. Д. А. – л.36, гръб от делото), жалбоподателя твърди в жалбата си, че Б. не е бил подал сигнал (мигач) за завИ.е на ляво. Според настоящия съд е ирелевантно дали В. А. Б. е бил подал мигач или не преди да предприеме маневра завИ.е на ляво, защото жалбоподателя Т. не е имал право да изпреварва на кръстовище на равнозначни пътища и е бил длъжен да съобразява задълженията си по чл.42, ал.1, т.1 от ЗДвП. В тази насока съдът изцяло споделя показанията на св.Ц. К. Ц.. Според настоящия съд, жалбоподателя не следва да черпи права от собственото си виновно пративоправно поведение и да се опитва да прехвърли своята вина за настъпване на ПТП единствено и спрямо лицето В. А. Б..

Не на последно място, според настоящия съд не е обвързващо това, че собственика на л.а. управляван от Т. е получил обезщетение от застраховател, като последния видно от преписката, която е изпратил на съда, не е приел, че единствено Б. има вина за настъпилото ПТП, това твърдение не е доказано, и чрез преписката относно щета № 43080612103913 на ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ ЕАД гр.София.

Според въззивния съд (имайки предвид вида дело) в рамките на административно-наказателното производство не е допуснато каквото и да е съществено процесуално нарушение, което да е ограничило правото на защита на Т., в т.ч. и такива по смисъла на чл.42 и чл.57 от ЗДвП. Нито Т., нито Б. са оспорвали пред административно-наказващия орган, че имат съвина за настъпилото ПТП, за да е трябвало да се разследват спорни обстоятелства.

Като се има предвид изложеното, съдът намира, че поради правилно приложение на процесуалния и материален закон, обжалваното НП следва да бъде изцяло потвърдено.

Не са налице условия и за изменение на наложеното по вид и точно фиксирано по размер административно наказание на основание чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП.

Съгласно чл.189з. (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) от ЗДвП – „за нарушенията по този закон не се прилагат чл.28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания”, а имайки предвид датата на извършване на нарушението – 09.12.2021г., чл.3, ал.2 от ЗАНН е приложим. Липсват обаче доказателства по делото, които да обосновават приложението на чл.28 от ЗАНН, заради значимостта на защитените обществени отношения и по – конкретно заради конкретната тежест на извършеното нарушение,

отличаващо се със значителна тежест. Не на последно място приетата по делото справка за нарушител/водач относно жалбоподателя Т. Ц. Т. водач на мпс от м.10.2017г. – л.12 – л.14 от делото, удостоверяваща констатирани и други административни нарушения по ЗДвП, вследствие на което спрямо водача Т. Ц. Т. са налице 9 бр. влезли в сила НП-я, 1 бр. НП връчено и 1 бр. в процес на обжалване (процесното) и **19 бр.** влезли в сила фишове, по мнение на настоящия съд изключва приложението на чл.28 от ЗАНН. Съгласно цитираната справка, Т. и друг път е бил административно наказван на основание чл.179, ал.2 от ЗДвП с влязло в сила НП № 19 – 0996 – 001780/31.05.2019г., което е още едно основание настоящия съд да приеме, че правилно АНО не е приложил чл.28 от ЗАНН.

За да приеме, че процесното нарушение няма правна възможност да се определи като маловажно, настоящия съд съобразява утвърдената съдебна практика в тази насока от касационната инстанция - АС – Монтана в поредица от Решения, с които приема, че случая от вида на процесния, не е маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН. Това е така, тъй като в случая с оглед постигане на целите на наказанието и при съобразяване на защитимия обществен интерес не може да се приеме, че неизпълнението на задължение на водача да спази задълженията си преди да предприеме маневра изпреварване е маловажно административно нарушение. (в подобен смисъл е Решение № 76/01.03.2022г. по КАНД № 9/2022г. по описа на АС – Монтана).

Към момента на постановяване на настоящето решение, не са налице условията за погасяване на административно-наказателната отговорност по давност, т.е. не са изминали 4г. и 6 м., считано от 09.12.2021г.

Последица от гореизложеното е потвърждаване на НП, в т.ч. и в частта му, с което спрямо водача Т. са отнети 10 (десет) контролни точки на основание чл.6, ал.1, т.16 от НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР (в редакция преди изм., ДВ, бр.27 от 24.03.2023г.). С изм. на Наредба Из – 2539/17.12.2012г. ДВ, бр.27/24.03.2023г. не е отпаднало основаниято за отнемане на 10 (десет) контролни точки (броят на точките е 13 (тринадесет) съгласно чл.6, ал.1, т.9 от Наредбата в редакция след изм. ДВ, бр.27/23г.). Налице е и разпоредбата на § 2 от ПЗР, ДВ, бр.27/24.03.2023г., съгласно който броят на отнетите контролни точки до влизане в сила на Наредбата, се запазва, поради което настоящия съд приема, че не е налице хипотезата на чл.3, ал.2 от ЗАНН в тази част на НП.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподателя Т., съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), НЕ следва да бъде присъдено поискано чрез адв.Г. от МАК адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева, във въззивното производство, като това искане следва да бъде оставено без уважение.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.5 вр. с ал.9 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0996-003007/18.12.2021г. на Началник Сектор ПП към ОДМВР - Монтана, с което на Т. Ц. Т., с посочен съдебен адрес в гр.София, чрез адв.Т. Г. от МАК, е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.179, ал.2 вр. с ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП и са ОТНЕТИ 10 (десет) контролни точки на основание НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР (в редакция преди изм., ДВ, бр.27 от 24.03.2023г.).

ОСТАВЯ без уважение искането за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева в полза на жалбоподателя Т. Ц. Т..

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____